

lede de saa et andet Forslag, i hvilket de dog forsøgte i nogen Maade at give Regler, idet det bestemtes, at en saadan Hedeopdyrker skulde have 100 Kr. for hver Td. Land, han var begyndt at opdyrke eller havde opdyrket. Dette Tilskud skulde han kunne faa efter Indstilling fra en Kommunalbestyrelse eller en stedlig Husmandsforening, og det gjaldt Folk, som Kommunalbestyrelserne ikke vilde anbefale til Laan af de Midler, som Landbrugsministeriet stiller til Raadighed. Hvis nu dette Forslag var blevet gennemført paa dette Tidspunkt, hvordan vilde saa det ærede Medlem have sikret sig, at intet Misbrug fandt Sted, og hvordan vilde han have sikret sig imod, at man, naar man havde brudt Hedejorden op, havde dyrket den i nogle Aar og faaet de 100 Kr. pr. Td. Land, saa lod den gaa i Lyng igen? Og det kunde jo hælde, at man havde opdyrket nogen Hedejord, som det ikke kunde betale sig at vedblive at dyrke, men maaske bedre at tilplante. Det ærede Medlem maa være gaaet ud fra, at det skulde være en Tvangssag for de paagældende at vedblive at dyrke Jorden, enten det kunde betale sig eller ej. Forholdet er jo efter Forslaget, som det nu er, at hvis det skulde ske, at en Mand, efter at have faaet en Stump Hedejord og have faaet 25 Kr. pr. Td. Land derfor, lod Opdyrkning være, var der dog ikke tabt mere end de 25 Kr. pr. Td. Land. Efter det Forslag, det ærede Medlem den Gang stillede, vilde der være tabt 100 Kr. pr. Td. Land... (K. M. Klausen: Indtil 100 Kr.)... Naa! *indtil* 100 Kr., ja, ja, men det ærede Medlem har atter og atter nævnt dette Tal og har ogsaa undertiden sagt fra 75 Kr. til 100 Kr., det ærede Medlem har altsaa nævnt 100 Kr. pr. Td. Land, og det kan han ikke komme fra.

For Resten tror jeg ikke, at de Folk, som have faaet Tilskud gennem „Hedebruget“, have misbrugt deres Tilskud paa den Maade, som det ærede Medlem anførte. Der er jo ogsaa blevet protesteret herimod fra det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen). Men jeg tror ogsaa, at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) misbruger de Indberetninger, som ere komne fra Konsulenterne, derved at han giver det Udseende af, at de have sagt noget saadant. Nej, der er en Konsulent, som har antydnet, at den Fære kunde der være, men saa vidt jeg kan erindre, har han ikke sagt og har selvfølgelig ikke kunnet sige, at noget saadant har fundet Sted, thi som det ærede

Medlem fra Give meget rigtigt bemærkede, er denne Bevilling ikke saa gammel, at man allerede har kunnet tage nogle Afgrøder af den nyopdyrkede Hede og saa lade den gro i Lyng igen. Hertil tror jeg at kunne indskrænke mig.

R. Nielsen (Ringkøbing Amts 5te Valgkreds): Skønt den ærede Ordfører (P. T. Nielsen) allerede delvis har sagt, hvad jeg kunde ønske at sige, skal jeg alligevel gøre nogle faa Bemærkninger, særlig overfor de Kendsgerninger, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) stadig vil holde os for Øje. Han siger, at det er en Kendsgerning, at det er Socialdemokraterne, som have rejst denne Sag, at det er en Kendsgerning, at Socialdemokraterne have bevirket, at „Hedebruget“ er blevet dannet i sin Tid. Naar det skal tages i Almindelighed, er det givet, at det ikke er sandt. Arbejdet for saadanne Hedeopdyrknings har gaaet for sig i en Menneskealder, før det ærede Medlem blev Medlem af dette Ting. Jeg skal nævne en af de Mænd, som her i denne Sal have virket stærkest for denne Bevilling, der har staaet paa Finansloven, til Opdyrkning af Hedeegne gennem Sognene, det var forhenværende Folketingsmand, senere Landstingsmand Thomas Nielsen. Med Hensyn til Mergel og Mergeltransport gælder det samme. Det er ogsaa et Arbejde, som har været i Gang i en lang Aarrække. Her fremkommer det samme ejendommelige Tilfælde som ogsaa ellers, hvor det drejer sig om den Slags Sager, der gaar ud paa at komme Smaakaarsfolk til Hjælp, at jeg næsten altid realiter har været enig med det ærede Medlem, hvorimod jeg har maattet tage Afstand fra hans Optræden og den Tilegnelse af Æren for at have rejst Sagen, som ligger i hans Paastand om, at den aldrig har været kendt, før han tog fat paa den. Det er paa dette Punkt, jeg atter og atter i Sandhedens Navn har maattet gøre Indsigelse, og det undrer mig noget, at der kan være Grund til at se saa forskelligt paa det. Jeg sad netop i Formiddags og læste et Par Linier i „Niels Kliims underjordiske Rejse“, og jeg stødte da der paa Skildringen af, hvorledes Niels Kliim paa sin Rejse omkring Nazar kommer til et fremmed Land — han rejser jo fra det ene fremmede Land til det andet, som de Herrer vide —, og her løber han da, straks efter at være kommen indenfor